

Соня АНДОНОВА - заместник- председател на Националния дамски ловен клуб „Аврора“

*Женското нагало
ще повиши етиката
и морала в лова*

Тракийската богиня, представена най-вече като ловджийка, Бендига дава името на първия национален дамски ловен клуб у нас. Соня Андонова е в основата на първия клуб, просъществувал три години, и на неговото продължение - „Аврора“, взел името на древно-римската богиня на зората, или на започващия ден. Новият клуб е регистриран през юни миналата година. Красотата на имената ще ви подскаже, че те са измислени от жени, та макар и с ловна пушка на рамото. Те гледат „женското лоби в мъжкото хоби“ и освен в Националния клуб „Аврора“, който наброява 25 души и чийто председател е Зорница Николова, членуват в ловно-рибарските дружини в различни краища на България.

Ако трябва да си представите съвременна Аврора, то образът на Соня ще е много точен за това. Тя е смела, добра, романтична, красива и с такава зора денят на всеки би започнал по най-добрия начин. По професия е икономист. Ловец от 24 години, секретар и ръководител на лова в ловно-рибарската дружина „Габра“, секретар на Управителния съвет на сдружението в гр. Елин Пелин, секретар на Контролния съвет на НСПР-СПРБ и зам.-председател на НДЛК „Аврора“. Всичко това тя не нарича задължения, а работа, която върши с хъс и удоволствие.

- Г-жо Андонова, разкажете какви са целите и задачите на Клуба.

- Създавайки Националния дамски ловен клуб, ние си поставихме една ясна и проста задача - да „извадим“ дамските ловци от техните дружини и да ги представим пред света. Знаете, че в България те не

са чак толкова много, и към това хоби, когато то се упражнява от жена, съществува малко екзотичен интерес.

Основните цели на Клуба са да съдейства и подкрепя жените ловци, да съхранява културата и етиката на българските ловни традиции, да създава контакти със сродни организации и сдружения в стра-

ната и чужбина, да информира жените ловци за ловната кинология и ловната стрелба като спортни дисциплини. Една от целите е намиране на средства за подпомагане на мероприятията за опазване на дивеча и природата. Имаме амбиция да организираме семинари, конференции, фестивали, конкурси. Както и да участваме в подобни мероприятия по света. Сред най-новите ни стремежи е работа с подрастващи в запознаването им с живата природа и нейната украса - животните, както и залесяване. Поставили сме си амбициозната задача да създадем мода, повлияна от лова, и ловните облекла. И най-важното - работим за нарастващата роля на жената в ловното движение, тъй като смятаме, че чрез женското начало ще се повишат етиката и моралът в лова.

- Какъв точно смисъл влагате в тази цел?

- Борим се за това да не се отстрелват и да се щадят женски животни, за да има възпроизводство на дивеча в горите. Преди две години написах разказ „Жажда за живот“, отпечатан в сп. „Български ловец“, който засяга тази тема. През същата година - 2014, станах и „Ловец на годината“. Етика изисква и в отношението на ловеца към кучето. В моята ловна дружина то е толерантно и никога не си позволява да се отнася грубо към кучето. Дори работим срещу пускането на отблъскващи снимки в интернет. Всяка една от членовете на Клуб „Аврора“ в своите дружини провежда такава дейност.

- Какви професии имат членовете на НДЛК?

- Нашият председател Зорница Николова е уеб дизайнер, аз съм икономист, ръководя счетоводна къща, Валентина Жечева работи във „В и К“ - Габрово, Антоанета Николова - данъчен специалист в РАП - Благоевград, Мони Манова работи в ДЛС, Веселка Каменова - в музея на крепостта „Баба Вида“, а Надя Тороманова от София например, освен любимото ловно хоби, скача с парашут.

- Каква дейност развива Клуб „Аврора“ от регистрирането му до днес?

- През юни участвахме в ловния събор на ловно-рибарското дружество от Габрово и проведехме състезание по стрелби на стрелбището в Габрово. Участвахме и във вътрешния турнир „Свети Хуберт“ и имаме спечелени I, II и III място. През август членовете на Клуба ходихме на лов на пълпъдък в Сърбия, а през октомври няколко колежки от „Аврора“, включително и аз, отидохме на едно от най-прекрасните места в Европа - Естония. Там, заедно с над 50 жени ловци, участвахме в международния лов на лос. Тайгата е много различна от нашите гори - красиви езера, почти само бреза и бор, равна е като тепсия. Надяваме се, че Клубът ще установи и развие още повече връзки с дамските ловни клубове в Европа, които са многобройни и с дългогодишни традиции, и през тази година да можем да поканим повече жени на международния лов у нас. Бихме искали да работим и със сродни организации от горския отрасъл. Изработихме шалчета за членовете на Клуба. Всяка година издаваме календар.

- Знаем, че на 2-4 декември със съдействието на Югозападното държавно предприятие - Благоевград, проведехте международния дамски коледен лов в ДЛС „Осогово“ - Кюстендил. Какви са Ви впечатленията от там?

- Освен членовете на Клуб „Аврора“ бяхме поканили и 8 гостенки от дамските ловни клубове от Хърватия, Унгария и Сърбия. Сред присъстващите бяха и председателките на сръбския клуб - Саня Богнич, и на унгарския - Ева Футо. Но най-голямо впечатление на всички направи почетната ни гостенка от Унгария, която всички наричаха госпожа Йоци, на 90 години. След 20-часово пътуване от страната си и кратък сън тя застана на 3-часова пусия, на 1600 м н.в. и много ниски минусови температури, и беше най-активен участник в лова. През този ловен ден имаме много положителни емоции и адреналин. Миглена Томс, млад ловец от нашия Клуб, отстреля 4-годишен глиган. Бе много щастлива от първата си sluка. „Осогово“ е прекрасно място, с много дивеч, с прекрасни хора, които се грижат за него. Искаме да изкажем благодарност на директора на ЮЗДП инж. Дамян Дамянов за отличната организация. Ние вече сме му огромни фенове.

- А Вие как стигнахте до това хоби - лова?

- Имах и лични, тъжни за жалост, причини за това. Но и едно друго обстоятелство може би ме е подтикнало към това занимание. В началото на 90-те имаш заведение близо до София. Там често се събираха ловци. Точеха се безкрайни интересни разговори за лова, за пушките, за слуките. Когато компанията си тръгваше, оставяха ми всеки път по един патрон. И си казах: „Тия патрони си искам пушка, а пушката - ловец“. Записах се на ловния курс в гр. Елин Пелин. На изпита бяхме 200 мъже и аз - единствена жена. Оттогава, вече 24-а година, съм редовен ловец и не пропускам нито един лов.

- А помните ли първия си лов?

- Беше през 1993 г., в района на Своге. Тръгваме колоната ловци, всички с тежки раници, нагоре и изведнъж някой се провиква: „Леле, как можахме да излезем 13 души, не е на късмет“. „Спокойно - се обажда някой от редицата, - 12 човека сме и една жена“. Честно казано, не помня тогавашната ми sluка, но душата ми се напълни от срещата с красивата природа и с един огромен бял заек. Първото прасе отстрелях след 2 месеца. Имам и рекорд, който още не е подобрен в нашата дружина - 9 глигана за един сезон. И макар че ловът е за това, не обичам да говоря колко прасета съм гръмнала. Моята кауза и работа е да се спазва името и духът на закона, който, знаем, се казва Закон за лова и опазване на дивеча. За да има дивеч и природа за тези, които идват след нас.

- Висока категория ловец е този, който е отстрелял вълк, много хитро животно. Имате ли такъв „трофей“?

- Имам един. И може би ще ви удивя, но дори при хищниците аз държа да се спазва защитата на женските животни.

- Има ли у нас някакво пренебрежително отношение към жена ловец?

- Може и да има, но не съм запозната с такъв случай. Важно е колко е борбена една жена, за докаже своите възможности. Аз сама съм се доказала, че съм добър ловец, добър стрелец, че не ме е страх и че мога да ръководя тази дейност.

- Мечтата Ви?

- Да съберем повече жени в Националния дамски ловен клуб „Авро-ра“. Да развием активна дейност, която ни е много присърце - работата с деца. Още с предишния клуб провеждахме залесителни кампании и сега смятаме да продължим. В края на м.г. подписахме договор с ИАГ и МЗХ за съдействие от тяхна страна при обучение и образование на ученици. Ние искаме да водим децата в гората и те да се запознават „на живо“ с природата на нашата страна, да разберат как хората се грижат за дивеча. Искане ни се да развием модната линия при женските ловни облекла. Да стигнем нивото да създадем соб-

ствена марка красиви, топли и удобни дрехи за жени ловци.

- Традиционният заключителен въпрос за нашата рубрика е: Какво е природата за Вас?

- Има толкова удивителни места у нас и по целия свят! А в България красотата е навсякъде. Преживяванията на един емоционален човек са различни на различни места. Ловуването е различно. Например начинът на лов в Африка доста се различава от нашия. За лов се пускат само стари и болни животни, а здрави и силни остават част от природата. Важни са и хората, с които се срещаме. Навсякъде, където съм ходила на лов у нас, те не само са приятелски настроени, но и топли, защото има някакво особено отношение между хората, които споделят едно хоби.

**Разговора води Светлана БЪНЗАРОВА
Снимки Йордан ДАМЯНОВ
и Соня АНДОНОВА**